

Laddat med vardaglig dramatik

Karin Larsson bygger skickligt upp en myllrande berättelse i föreställningen Vem är var? för de yngsta på Ögonblicksteatern.

Stina Wirséns Vem-böcker är en av den svenska barnlitteraturens moderna klassiker som på några år omfamnats av både barn och vuxna och såväl filmatiserats och dramatiserats.

Publikframgångarna är enkla att förstå, Wirsén har inte bara förmågan att med lätt hand nåla ihop vardagsliv med de stora livsfrågorna i det lilla barnets värld, utan har också genom sin karaktäristiska estetik funnit ett tilltal som uppenbart går hem hos både barn och vuxna.

Medan barnet förnöjs av hennes sirligt flyhänta karaktärsteckningar i gränslandet mellan gosedjur och människor, roas den vuxne läsaren av samtidskommentarer i subtielt utplacerade detaljer. Så också i *Vem är var?* som hade premiär som berättarteater i helgen i Ögonblickteaterns tappning, där en pedagogisk solfjäder av familjekonstellationer vecklas ut.

Genom Karin Larsons varma och humoristiska gestaltning, får vi följa en uttråkad Nalle – vars hemmajobbande mamma inte står till buds för någon underhållning – ut på kompisjakt.

Med en uppsättning vackra handdockor och en resväska som scen bygger Larson skickligt upp en rik och myllrande berättelse laddad med den dramatik som för femåringen uppenbarar sig i vardagens grynnor och grund. Med sociala markörer i inredningsdetaljer – stringhyllor i akademikerhemmet hos Kanin och hans båda mammor, stela spetsgardiner hemma hos Nallegrisen vars pappa är en erkänt farlig typ, papperslyktor och rödvinsglas hos Fågelns bohemföräldrar – skapar Wirsén en mångfärgad spelplats för sitt i grunden urklassiska barnbokstema om uppbrott-äventyr-hemkomst.

Efter en vandring mellan lägenhetsdörrarna och vidare till parken i sökandet efter kompisarna leder vägarna slutligen hem till Nalle. Vi lämnar gänget när leken tar fart och berättelsen klingar ut som ett litet upprop för gemenskap och fantasi.

Den kreativa kraften leds genialiskt vidare i ett lyhört eftersnack där Karin Larson bjuder på ett teaterteoretiskt litet bonusnummer för sin barnpublik när karaktärerna demaskeras. Av en själ kan en Fågel bli till, av en diskhandske en Katt – och har man en lovikkavante hemma, kan man skapa sig en egen Nallegris och ge hen tröst om dess far skulle vara alltför grinig någon dag.

Publicerad 2014-10-07 05:30:18
av Sara Meidell